

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 23 lipca 2025 r.

DOOŚ-WDŚI.420.31.2024.SK.MKO.33

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań: [REDAKTED] z 3 września 2024 r., [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED] oraz [REDAKTED] z 6 września 2024 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r., znak WOOŚ.420.52.2023.AM.30, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa gazociągu DN500; MOP 8,4 MPa relacji Skoczów-Komorowice-Oświęcim - Etap IVa od ZZU Komorowice (bez ZZU) do Stare Bielsko – odc. 3,5”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz 84 ust. 1 i ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś:

1. uchyla pkt II.8 decyzji w brzmieniu:

„Przy przekraczaniu rowów przydrożnych i melioracyjnych metodą wykopu otwartego, należy:

- a) po zakończeniu prac ukształtowanie dna i skarp rowów przywrócić do stanu pierwotnego, w przypadku konieczności zastosowania umocnień należy użyć materiału pochodzenia naturalnego, tj. kamienia, faszyny, darniny, natomiast skarpy rowów należy zahumusować oraz zabezpieczyć przy użyciu biowłókniny z nasionami traw;
- b) wszelkie przyzmy materiałów (np. ziemi i kruszyw), wykorzystywanych do bieżących prac przy przekraczaniu rowów metodą wykopu otwartego zabezpieczyć przed rozmywaniem siatkami lub matami zabezpieczającymi.”

i w tym zakresie orzeka:

„Przy przekraczaniu rowów przydrożnych i melioracyjnych metodą wykopu otwartego, należy:

- a) po zakończeniu prac ukształtowanie dna i skarp rowów przywrócić do stanu pierwotnego. W przypadku konieczności zastosowania umocnień, należy użyć

materiałów pochodzenia naturalnego, tj. kamienia, faszyny, darniny. Skarpy rowów należy zahumusować oraz zabezpieczyć przy użyciu biowłókniny z nasionami traw gatunków rodzimych, występujących lokalnie w danym siedlisku;

- b) przyzmy materiałów (np. ziemi i kruszyw) wykorzystywanych do bieżących prac przy przekraczaniu rowów metodą wykopu otwartego zabezpieczyć przed rozmywaniem siatkami lub matami zabezpieczającymi.”;

2. uchyla pkt II.10 decyzji w brzmieniu:

„Przed rozpoczęciem prac ziemnych, należy ściągnąć warstwę humusową w celu późniejszego, wtórnego wykorzystania. Humus należy składować w przyzmach, tak aby uniknąć jego zmieszania z warstwą macierzystą ziemi (martwicą). Powierzchnie przyzm wykonać jako lekko wklęsłe, co zapewni lepsze przyjmowanie wód opadowych. Po zakończeniu prac budowlanych wykonane wykopy należy zasypać wcześniej wydobytymi i odłożonymi warstwami ziemi. Wierzchnią warstwę wykonać z uprzednio odłożonego i zabezpieczonego humusu.”

i w tym zakresie orzeka:

„Przed rozpoczęciem prac ziemnych należy ściągnąć warstwę humusową gleby w celu jej późniejszego wykorzystania. Humus należy składować w przyzmach, bez mieszania go z warstwą macierzystą ziemi (martwicą); powierzchnie przyzm wykonać jako lekko wklęsłe. Przyzmy należy lokalizować poza obszarem wyznaczonym przez rzuty koron drzew nieprzeznaczonych do wycinki, powiększonym o bufor szerokości 2 m. Po zakończeniu prac budowlanych wykonane wykopy należy zasypać wcześniej wydobytymi i odłożonymi warstwami ziemi; wierzchnią warstwę wykonać z odłożonego humusu.”;

3. uchyla pkt II.13 decyzji w brzmieniu:

„W celu ochrony przed rozprzestrzenianiem inwazyjnych gatunków roślin należy eliminować je pod nadzorem botanicznym, w następujący sposób:

- 1) usunąć rośliny metodą mechaniczną - koszenie ręczne (kosa tradycyjna, kosa spalinowa, maczeta, sekator), co najmniej 3 razy w ciągu roku: połowa maja, połowa lipca, połowa września. Następnie teren obsiać rodzimymi gatunkami zielnymi,
- 2) dokładnie zebrać skoszoną biomasę do foliowych worków, a następnie wywieźć i zutylizować,
- 3) po każdorazowym koszeniu wykopać części podziemne roślin, a następnie dokładnie zebrać korzenie i podobnie, jak w przypadku biomasy z części nadziemnych roślin, przetransportować i zutylizować,
- 4) ziemię zawierającą diaspory czy inne elementy inwazyjnych gatunków roślin przekazać jako odpad i nie wykorzystywać w celu uporządkowania terenu. Klasyfikacji przydatności ziemi do powtórnego wykorzystania w kontekście występowania elementów roślin inwazyjnych powinien wykonać nadzór botaniczny. Nie należy przemieszczać mas ziemnych zawierających elementy roślin inwazyjnych, za wyjątkiem przemieszczania w celu utylizacji,
- 5) narzędzia używane do koszenia roślin inwazyjnych oraz sprzęt wykorzystywany do prac ziemnych, prowadzonych w rejonach występowania ich skupisk, należy każdorazowo dokładnie czyścić po zakończeniu prac.”

i w tym zakresie orzeka:

„W przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii:

- 1) rośliny należy usunąć metodą mechaniczną – wyrwać albo wykosić ręcznie lub ściąć części nadziemne (kosa tradycyjna, kosa spalinowa, maczeta, sekator), a części podziemne wykopać. Usunięcie roślin przeprowadzić w połowie maja, połowie lipca oraz połowie września;
- 2) odzież roboczą oraz wykorzystane narzędzia należy oczyścić bezpośrednio po usunięciu roślin;
- 3) usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, oraz pozostałości z oczyszczania odzieży roboczej i narzędzi należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach i traktować jako odpad przeznaczony do unieszkodliwienia. Usunięte drzewa oraz krzewy pozbawione nasion oraz innych części, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, można magazynować w miejscu ich usunięcia do czasu przekazania do dalszego postępowania;

- 4) czynności te należy wykonać pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi botanika z nadzoru przyrodniczego.”;

4. uchyla pkt II.21 decyzji w brzmieniu:

„W zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego należy:

- a) zaplecza techniczne, miejsca postoju i tankowania pojazdów oraz lokalizacji kontenerów na odpady niebezpieczne i miejsca magazynowania materiałów budowlanych wyposażić w utwardzoną i szczelną nawierzchnię (np. płyty betonowe, folia geoizolacyjna przykryta warstwą piasku). W miejscach, gdzie będą odbywały się wymiany płynów eksploatacyjnych w maszynach, dodatkowo zastosować tzw. wannę wychwytyjącą, którą należy opróżniać bez możliwości wycieku substancji do gruntu i wód,
- b) magazynować odpady niebezpieczne w miejscach utwardzonych, w sposób wykluczający przenikanie zanieczyszczeń do wód i ziemi np. w szczelnych i odpornych na działanie odpadów pojemnikach, na uszczelnionym podłożu, w sposób zabezpieczający przed powstawaniem odcieków — w przypadku magazynowania odpadów masowych np. zanieczyszczonych mas ziemnych,
- c) materiały potencjalnie niebezpieczne dla środowiska gruntowo-wodnego tj. oleje, smary, farby, masy i powłoki uszczelniające, magazynować w szczelnych i zamykanych pojemnikach na utwardzonym podłożu,
- d) zaplecza budowy, miejsca postoju maszyn i magazynowania materiałów budowlanych i odpadów wyposażić w sorbenty w ilościach i rodzajach właściwych do rodzaju zagrożenia mogącego wystąpić w sytuacji awaryjnej,
- e) podjąć niezwłoczne działania w sytuacjach awaryjnych (np. wyciek paliwa, oleju) mające na celu zapobieganie przenikaniu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych (np. poprzez unieszkodliwienie wycieku za pomocą odpowiednich sorbentów),
- f) zanieczyszczony substancjami ropopochodnymi grunt wybrać i przekazać do neutralizacji uprawnionym podmiotom.”

i w tym zakresie orzeka:

„W zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego, na etapie realizacji przedsięwzięcia należy:

- a) place budowy i zaplecza budowy należy wyposażić w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- b) w obrębie zapleczy budowy należy zlokalizować place parkingowo-serwisowe, miejsca magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania odpadów;

- c) place parkingowo-serwisowe należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym za pomocą geomembran podłożu; place należy wyposażać w szczelną instalację umożliwiającą ujęcie ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych i odprowadzenie ich do bezodpływowego zbiornika;
- d) tankowanie, serwisowanie oraz parkowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie placów parkingowo-serwisowych;
- e) dopuszcza się tankowanie i serwisowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych poza placami parkingowo-serwisowymi, pod warunkiem zabezpieczenia gleby w miejscu ich posadowienia za pomocą materiałów technicznych umożliwiających ujęcie ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych;
- f) materiały pędne oraz oleje i smary należy magazynować na terenie placów parkingowo-serwisowych w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Powyższe substancje należy magazynować w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji;
- g) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie zapleczy budowy na utwardzonym i uszczelnionym za pomocą geomembran podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażać w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta. W przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować”;

5. uchyla punkt II.22 decyzji w brzmieniu:

„Roboty budowlane należy prowadzić w porze dziennej (6.00 - 22.00), z wyjątkiem prac związanych z metodą bezwykopową HDD (lub inną równoważną metodą) przekroczenia drogi krajowej - ul. Warszawskiej w km od ok. 3,03 do 3,53 gazociągu, które wykonywane będą również w porze nocnej.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zabrania się prowadzenia robót budowlanych z wykorzystaniem pojazdów i maszyn budowlanych takich jak: samochody ciężarowe, ciągniki, koparki, ładowarki, spycharki, dźwigi i żurawie, maszyny i urządzenia do zagęszczania gruntu, wiertnice, agregaty prądotwórcze, sprężarki, pompy, maszyny i urządzenia do cięcia drewna, betonu i innych materiałów twardych oraz pojazdów i maszyn podobnego rodzaju (pojazdy i maszyny

budowlane emitujące hałas do otoczenia) w dniach ustawowo wolnych od pracy, a w pozostałych dniach w godzinach od 22.00 do 6.00. Zakaz ten nie dotyczy prac związanych z metodą bezwykopową HDD (lub inną równoważną) przy przekraczaniu drogi krajowej – ul. Warszawskiej w km od ok. 3,03 do 3,53 gazociągu.”;

6. utrzymuje w mocy decyzję w pozostałej części.

Uzasadnienie

Decyzją z 8 sierpnia 2024 r. RDOŚ w Katowicach, w związku z wnioskiem spółki Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie z 14 grudnia 2023 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 ust. 1 i ust. 1a u.o.o.ś., stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla analizowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Pismami z 3 i 6 września 2024 r. wymienione w sentencji osoby wniosły odwołania od powyższej decyzji. Odwołania zostały uzupełnione pismami z 9 i 10 września 2024 r. oraz 22 października 2024 r. ( ), 21 października 2024 r. ( ), 22 października 2024 r. (i), 23 października 2024 r. ( ), 30 grudnia 2024 r. i 22 kwietnia 2025 r. ( ), 23 kwietnia 2025 r. (, , , , , i), 19 maja 2025 r. ( ), 29 maja 2025 r. ( ), 1 czerwca 2025 r. (i) oraz 5 czerwca 2025 r. ( ).

Skarżący we wniesionych odwołaniach podnieśli, że:

- 1) decyzja RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. jest obarczona wadą, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 3 k.p.a., tj. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną (*res iudicata*), bowiem dla przedmiotowego przedsięwzięcia została już wydana przez ten organ inna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. decyzja z 20 lutego 2015 r. (błędnie wskazana przez skarżących jako decyzja z 20 maja 2015 r.), znak: WOOS.4210.16.2013.AM.48;
- 2) decyzja RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. została wydana z naruszeniem art. 72 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś., bowiem została wydana po wydaniu decyzji Wojewody Śląskiego z 12 kwietnia 2017 r., znak: IFXIII.747.1.2017, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla inwestycji pn.: „Budowa gazociągu DN500 MOP 8,4 MPa Skoczów-Komorowice-Oświęcim” w ramach budowy gazociągu Skoczów-Komorowice-Oświęcim-Tworzeń;
- 3) RDOŚ w Katowicach naruszył kryteria wymienione w art. 63 ust 1 u.o.o.ś., przez przyjęcie, że przedmiotowe przedsięwzięcie, będące przedsięwzięciem mogącym

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

- 4) decyzja RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. została wydana z naruszeniem art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 oraz art. 64 ust. 3 Konstytucji RP, przez ograniczenie prawa własności skarżących, *poprzez dowolne, sprzeczne z regułami proceduralnymi i materialnymi wytyczanie i zmienianie przebiegu gazociągu*;
- 5) organ pierwszej instancji naruszył art. 8 § 1 k.p.a., przez niezastosowanie zasad bezstronności i równego traktowania, bowiem *wytyczył przebieg rurociągu z pominięciem działki nr 505/59 należącej do firmy „Transglob” oraz działki nr 1569/9 będącej własnością Gminy i Miasta Bielsko-Biala*;
- 6) organ pierwszej instancji nie uwzględnił oddziaływań skumulowanych z *dużą ilością zakładów będących źródłem emisji hałasu*, zgodnie z art. 66 u.o.o.ś.;
- 7) organ pierwszej instancji naruszył art. 7 oraz art. 77 k.p.a.;
- 8) trasa gazociągu została zaprojektowana niezgodnie z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640), dalej r.w.t.s.g.;
- 9) zaskarżona decyzja jest niezgodna z kartą informacyjną przedsięwzięcia w zakresie głębokości posadowienia gazociągu w gruncie;
- 10) nie zostały przeprowadzone rzetelne konsultacje społeczne;
- 11) w karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie przedstawiono *obowiązkowych trzech wariantów przebiegu gazociągu*.

Skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, a także o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej.

Skarżący przedłożyli m.in. „Opinię w sprawie zgodności wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, sporządzoną przez [REDAKTOWANE], dalej „Opinia w sprawie zgodności decyzji”. GDOŚ dopuścił ją jako dowód w sprawie. Natomiast postanowieniem z 13 lipca 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.31.2024.SK.MKO.28, GDOŚ odmówił przeprowadzenia dowodów z przedłożonych przez strony innych dokumentów oraz z oględzin nieruchomości znajdujących się na trasie przebiegu gazociągu.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach.

Skarżącym przysługuje status stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia z tytułu posiadania

prawa własności do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, tj. działek ewid. położonych w gminie Bielsko-Biała, obręb Komorowice Krakowskie: [REDAKTOWANE] (nr 1563/1, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 1578/3 i 1578/6, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 505/24, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 1569/19, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 1568/2 i 1569/14, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 1428/11, [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] (nr 1428/11, [REDAKTOWANE]) oraz [REDAKTOWANE] (nr 505/32 i 505/34, [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]).

Odwołania zostały wniesione w terminie przewidzianym w art. 129 § 2 k.p.a. Zaskarżona decyzja została doręczona stronom przez publiczne obwieszczenie w trybie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. Obwieszczenie RDOŚ w Katowicach z 12 sierpnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.52.2023.AM.30, informujące strony o wydaniu decyzji, zostało upublicznione 12 sierpnia 2024 r. na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Katowicach oraz 14 sierpnia 2024 r. na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Bielsko-Biała. Zatem decyzja została doręczona stronom 28 sierpnia 2024 r., a termin na wniesienie odwołania upłynął 11 września 2024 r. Wymienione w sentencji osoby wniosły odwołania 3, 6 i 9 września 2024 r., a więc z zachowaniem ustawowego terminu.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie gazociągu wysokiego ciśnienia o maksymalnym ciśnieniu roboczym 8,4 MPa i średnicy nominalnej DN500 o długości ok. 4,6 km i zlokalizowane jest na terenie m. Bielsko-Biała, woj. śląskie. Jak wynika z wniosku Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z 14 grudnia 2023 r. inwestycja będzie realizowana w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1286) – została ona wyszczególniona w art. 38 pkt 2 lit. n, tj. budowa gazociągu Skoczów - Komorowice - Oświęcim - Tworzeń wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Jak wynika z art. 4 ww. ustawy, inwestycja ta stanowi inwestycję celu publicznego.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Katowicach.

Powyższe przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., tj. instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków. Tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie jest

obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Stwierdzając obowiązek oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, organ uwzględnia łącznie kryteria wskazane w powyższym przepisie, obejmujące rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia.

W toku postępowania GDOŚ dokonał weryfikacji złożonych przez inwestora dokumentów, m.in. karty informacyjnej przedsięwzięcia, wraz z uzupełnieniami. Przedłożona dokumentacja, zdaniem GDOŚ, spełnia wymogi wynikające z art. 62a u.o.o.ś. i pozwala na przeanalizowanie kryteriów wynikających z art. 63 ust. 1 u.o.o.ś.

Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe GDOŚ ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., których analiza została przedstawiona poniżej.

Przedsięwzięcie obejmuje budowę gazociągu wysokiego ciśnienia o maksymalnym ciśnieniu roboczym 8,4 MPa i średnicy nominalnej DN500 o długości ok. 4,6 km. W km ok. 1,52 projektowanego gazociągu DN500 planowane jest wykonanie odejścia w kierunku południowym o średnicy DN100, w celu połączenia inwestycji z istniejącym ZZU Komorowice 10. Długość odcinka odejścia wynosić będzie ok. 160 m. Odejście zostanie wykonane poprzez złożenie trójnika DN500/DN100. W ramach planowanej inwestycji nie powstaną nowe obiekty kubaturowe.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu obciążenia decyzji RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. wadą, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a., tj. decyzja dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, GDOŚ nie podziela stanowiska skarżących oraz autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji”, że decyzja RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2015 r., znak: WOOS.4210.16.2013.AM.48, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Gazociąg Skoczów – Komorowice – Oświęcim – wykonanie prac planistycznych” (zmieniona decyzją RDOŚ w Katowicach z 21 grudnia 2016 r., znak: WOOS.4210.27.2016.AM.11), została wydana w tej samej sprawie.

Dla stwierdzenia, że nastąpiło naruszenie *res iudicata*, istotne znaczenie ma istnienie tożsamości obu spraw. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że *tożsamość ta będzie istniała, gdy występują te same podmioty w sprawie, dotyczy ona tego samego przedmiotu i tego samego stanu prawnego w niezmienionym stanie faktycznym tej sprawy* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 marca 2019 r., sygn. akt: I OSK 1228/17). Jak wynika z treści decyzji RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2015 r. oraz załączonej do niej charakterystyki przedsięwzięcia, określa ona środowiskowe uwarunkowania realizacji

przedsięwzięcia polegającego na budowie gazociągu wysokiego ciśnienia DN500 relacji Skoczów – Komorowice – Oświęcim o długości ok. 53,4 km, obejmującej realizację obiektów liniowych (gazociąg) oraz nieliniowych (śluzę, zespoły zaporowo-upustowe), a także infrastruktury towarzyszącej. Oznacza to, że w obu sprawach nie zachodzi tożsamość przedmiotowa (odmienny zakres przedsięwzięcia), jak i podmiotowa (odmienny krąg stron postępowania). W obu sprawach istnieje również odmienny stan faktyczny, wynikający przede wszystkim z okoliczności, że przedsięwzięcie, dla którego została wydana zaskarżona decyzja, będzie zlokalizowane na terenie m. Bielsko-Biała (woj. śląskie), natomiast przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja z 20 lutego 2015 r. – na terenie gmin: Skoczów, Jasienica, m. Bielsko-Biała, Bestwina i Wilamowice (woj. śląskie) oraz Kęty, Oświęcim i m. Oświęcim (woj. małopolskie). Zauważyć należy, że sami skarżący w złożonych odwołaniach wskazują, odnosząc się do m.in. do decyzji RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2016 r., że *ostateczne decyzje administracyjne określają przebieg gazociągu radykalnie odmiennie niż czyni to zaskarżona decyzja* (m.in. odwołanie [REDACTED] i [REDACTED] z 6 września 2024 r., str. 4), co przeczy ich stanowisku, że w obu przypadkach mamy do czynienia z tym samym przedsięwzięciem.

Przedsięwzięcie pod nazwą: „Gazociąg Skoczów – Komorowice – Oświęcim – wykonanie prac planistycznych” (objęte decyzją RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2015 r.) obejmowało również realizację odcinka gazociągu przebiegającego przez m. Bielsko-Biała, jednakże przebieg tego odcinka istotnie różni się od przebiegu gazociągu planowanego do realizacji na podstawie zaskarżonej decyzji (por. str. 5 pisma Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z 8 października 2024 r.).

Projektowany gazociąg zostanie ułożony w wykopach na głębokości ok. 1,2 m p.p.t. oraz 1,6 m p.p.t. na terenach zmeliorowanych. Dla części odcinków projektowanego gazociągu konieczne będzie wykonanie wykopów, natomiast przy przejściach przez rzekę, rowy, drogi i infrastrukturę kolejową zastosowana będzie metoda bezwykopowa – informacje o miejscach zastosowania metod bezwykopowych zawarto w tabeli nr 5 charakterystyki przedsięwzięcia (załącznik nr 1 do decyzji RDOŚ w Katowicach).

Na potrzeby realizacji przedsięwzięcia przewidziano: usunięcie roślinności w pasie montażowym, lokalne odwodnienia wykopu w miejscach płytkiego występowania wód gruntowych, odłożenie humusu ze strefy wykopów w pasie montażowym, wykonanie wykopów, prace budowlano-montażowe nowych obiektów sieci gazowej, włączenie do eksploatacji nowych obiektów gazowniczych, zasypywanie wykopów, naprawa rurociągów drenarskich i uporządkowanie terenu.

Przybliżona powierzchnia zajmowanego terenu pod pas montażowy (uwzględniający place związane z realizacją przewiertu) wynosić będzie ok. 11 ha. Na czas budowy projektowanego gazociągu planowane jest wyznaczenie tymczasowych pasów montażowych o szerokości od ok. 8 m do 41 m (lokalnie do 75 m), na terenach rolnych szerokość pasa będzie wynosić ok. 30 m. Miejsca zwężeń i rozszerzeń pasa montażowego określono w tabeli nr 4

charakterystyki przedsięwzięcia, natomiast potencjalna lokalizacja zapleczy budowy została wskazana w tabeli 18 karty informacyjnej przedsięwzięcia. Na etapie eksploatacji inwestycji zostanie wyznaczona strefa kontrolowana o szerokości 8 metrów (po 4 metry w każdą stronę od osi gazociągów), co wypełnia przepisy § 10 ust. 6 r.w.t.s.g. dla gazociągu o ciśnieniu powyżej 8,4 MPa oraz o średnicy DN500. W strefie kontrolowanej nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania. Ponadto w strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 3,0 m od osi gazociągu o średnicy do DN500.

Dojazd do pasa montażowego odbywać się będzie z istniejących dróg oraz, w razie potrzeby, po tymczasowych drogach, które po zrealizowaniu inwestycji zostaną zdemontowane. Na potrzeby realizacji prac w pasie montażowym wzdłuż osi gazociągu zostanie wykonana tymczasowa droga techniczna służąca do rozwózki rur, wykonania wykopów otwartych, prac spawalniczych i innych niezbędnych czynności koniecznych do wybudowania gazociągu. W przypadku występowania na trasie gruntów nośnych, rolę drogi montażowej w pasie montażowym stanowić będzie oczyszczony z przeszkód pas terenu rodzimego. Natomiast w przypadku gruntów nienośnych lub występowania wysokiego stanu wód gruntowych zastosowane będą płyty żelbetowe (grunty nienośne) lub materace faszynowe, drewniane lub geomembrany (tereny podmokłe), co wskazano na str. 76 karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, gazociąg będzie przebiegał głównie przez tereny rolne, użytki łąkowo-pastwiskowe oraz tereny miejskie (w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej) i tereny przemysłowe. Na swojej trasie planowana inwestycja będzie przekraczała istniejące elementy infrastruktury technicznej, m.in. drogi, linie elektroenergetyczne i telekomunikacyjne, przewody elektroenergetyczne i telekomunikacyjne, sieci gazowe, sieci wodociągowe i kanalizacyjne, linię kolejową, rzekę Białą oraz rowy.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 8 § 1 k.p.a. i stwierdzeń skarżących, że RDOŚ w Katowicach *dowolnie, sprzecznie z regułami proceduralnymi i materialnymi wytyczał i zmieniał przebieg gazociągu oraz że wytyczył przebieg rurociągu z pominięciem działki nr 505/59 należącej do firmy „Transglob” oraz działki nr 1569/9 będącej własnością Gminy i Miasta Bielsko-Biała*, wskazać należy, że to nie organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ustala lokalizację przedsięwzięcia, tylko podmiot planujący jego realizację. Usytuowanie przedsięwzięcia wskazywane jest przez inwestora w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, co wprost wynika z art. 62a ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. Natomiast – co podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych – organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 marca 2009 r., sygn. akt: II OSK 272/08). Z powyższego wynika – w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – że organ jest związany żądaniem inwestora co do

usytuowania przedsięwzięcia i nie może samodzielnie modyfikować tego żądania, przez zmianę lokalizacji przedsięwzięcia. To inwestor, a nie organ administracji publicznej czy pozostałe strony postępowania, określa przebieg planowanego przedsięwzięcia. Oznacza to, że brak jest podstaw do nałożenia na inwestora obowiązku realizacji przedsięwzięcia w lokalizacji, której oczekują inne strony postępowania (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 maja 2023 r., sygn. akt: III OSK 3374/21). Z powyższych względów GDOŚ nie zgadza się z podniesionymi przez skarżących zarzutami w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do zarzutu, że trasa gazociągu została zaprojektowana niezgodnie z § 17 ust. 5 r.w.t.s.g., wskazać należy, że ocena zgodności planowanego gazociągu z przepisami powyższego rozporządzenia wykracza poza kompetencje GDOŚ i zakres postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozporządzenie to zostało wydane z upoważnienia art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy do przepisów techniczno-budowlanych zalicza się warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie. Zgodnie natomiast z art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. c powyższej ustawy, do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego należy nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności zgodności rozwiązań architektoniczno-budowlanych z przepisami techniczno-budowlanymi oraz zasadami wiedzy technicznej.

Na odcinku w km od ok. 3,03 do ok. 3,53 gazociąg przechodzi przez tereny zabudowane, chronione pod względem akustycznym. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne wartości poziomu hałasu wynoszą w porze dnia 50 dB i w porze nocy 40 dB, z kolei dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego wynoszą one odpowiednio 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy.

Jak wynika z dokumentacji, emisja hałasu w fazie realizacji przedsięwzięcia generowana będzie przez place budowy gazociągu układanego metodą wykopową oraz metodą bezwykopową, środki transportu dowożące sprzęt i materiały oraz w trakcie wykonywania przewiertu, np. metodą HDD lub inną równoważną. Szacunkowe poziomy hałasu generowane przez sprzęt budowlany wykorzystywanych w trakcie wykonywania prac zawierają się w przedziale 85-108 dB.

W celu zminimalizowania oddziaływań na środowisko mogących wystąpić w fazie realizacji przedsięwzięcia, stanowiących uciążliwość akustyczną dla osób mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji, RDOŚ w Katowicach w pkt II.22 zaskarżonej decyzji nałożył na inwestora obowiązek prowadzenia prac budowlanych wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 06:00 do 22:00, z wyjątkiem prac związanych z metodą bezwykopową HDD (lub inną równoważną metodą) przekroczenia drogi krajowej – ul. Warszawskiej w km od ok. 3,03 do ok. 3,53 gazociągu, które wykonywane będą również w porze nocnej. GDOŚ zmodyfikował

powyższy zapis, wprowadzając zakaz prowadzenia prac z wykorzystaniem pojazdów i maszyn budowlanych emitujących hałas do otoczenia również w dniach ustawowo wolnych od pracy. Pozwoli to na wyeliminowanie uciążliwości akustycznej placu budowy w dni ustawowo wolne od pracy oraz w porze nocnej w dniach od poniedziałku do soboty. W przypadku odcinków realizowanych metodą HDD (lub inną równoważną metodą), która zostanie zastosowana przy przekroczeniu ul. Warszawskiej w km od ok. 3,03 do ok. 3,53 projektowanego gazociągu, technologicznie wymagane jest zachowanie ciągłości robót, z tego też względu prace te nie zostały objęte zakazem.

Dodatkowo minimalizacja uciążliwości akustycznych wywołanych planowanymi robotami polegać będzie na zastosowaniu: ekranów akustycznych, wałów ziemnych, tymczasowego ekranowania przy użyciu maszyn znajdujących się w pasie montażowym, a niewykonujących żadnej pracy w danym momencie oraz przy wykorzystaniu innych obiektów zlokalizowanych w pasie montażowym oraz przez ewentualne składowanie ziemia z wykopów po stronie istniejącej zabudowy mieszkalnej, co ograniczy niekorzystne oddziaływanie hałasu na mieszkańców. W celu ograniczenia uciążliwości akustycznej na terenach podlegających ochronie akustycznej RDOŚ w Katowicach w pkt II.23 skarżonej decyzji określił miejsca i formy działań minimalizujących rozprzestrzenianie się hałasu.

Zatem realizacja przedsięwzięcia będzie oddziaływać na środowisko akustyczne w stopniu lokalnym, odwracalnym i ograniczonym w czasie. Z kolei na etapie eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia, jak wynika z informacji wskazanych na str. 132 karty informacyjnej przedsięwzięcia, nie będzie występować emisja hałasu. Gazociąg na całej swojej długości stanowić będzie infrastrukturę podziemną i przewiduje się, że likwidacja analizowanego odcinka gazociągu będzie polegać wyłącznie na jego unieczynnieniu, bez odkopywania go z ziemi, co nie będzie się wiązać z emisją hałasu. Biorąc pod uwagę powyższe, eksploatacja przedsięwzięcia nie wpłynie na pogorszenie się klimatu akustycznego w rejonie przedsięwzięcia.

Ze względu na lokalny, odwracalny i krótkotrwały czas oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia na środowisko na etapie budowy i brak takich oddziaływań na etapie funkcjonowania i likwidacji przedsięwzięcia, nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań skumulowanych w tym zakresie. Tym samym GDOŚ nie podziela stanowiska skarżących co do możliwości wystąpienia skumulowanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z *dużą ilością zakładów będących źródłem emisji hałasu*. Jedynie na etapie budowy może dojść do kumulacji oddziaływań w zakresie emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza w pobliżu szlaków komunikacyjnych, jednakże – biorąc pod uwagę ich lokalny i krótkotrwały charakter – nie będą to oddziaływania znaczące.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, w szczególności z informacji znajdujących się na str. 110-114 karty informacyjnej przedsięwzięcia, na etapie realizacji przedsięwzięcia wystąpi okresowa emisja nieorganizowana związana ze spalaniem paliw w silnikach spalinowych maszyn budowlanych i środków transportu oraz urządzeń wykorzystywanych

podczas wykonywania przewiertów (wiertnice, pompy), a także emisja dymu spawalniczego podczas spawania odcinków gazociągu. Może wystąpić również niezorganizowana emisja pyłu podczas prowadzenia prac ziemnych – w trakcie wykonywania wykopów, składowania warstw gleby w pasie montażowym oraz z powodu poruszania się ciężkiego sprzętu w pasie montażowym. Uciążliwości związane z etapem realizacji będą miały charakter krótkotrwały, odwracalny i ustaną wraz z chwilą jego zakończenia, nie spowodują trwałego, znaczącego pogorszenia się stanu środowiska. Natomiast eksploatacja inwestycji w warunkach normalnego użytkowania nie będzie generować zanieczyszczeń do atmosfery. Planowane działania, takie jak: próby szczelności i wytrzymałości gazociągu przed oddaniem go do eksploatacji, prawidłowo funkcjonujący system przesyłu gazu i prowadzenie systematycznych, okresowych przeglądów zapewniających dobry stan techniczny eliminują możliwość pęknięcia gazociągu i wystąpienia emisji awaryjnej. Podsumowując, planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na jakość powietrza i na lokalny klimat w rejonie inwestycji.

W strefie miasto Bielsko-Biała doszło w 2022 r. do ponadnormatywnego stężenia benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2,5 (w odniesieniu do poziomu dopuszczalnego II fazy). Z uwagi na bliskie sąsiedztwo okolicznych ciągów komunikacyjnych, oddziaływania związane z emisją spalin i pyłu mogą się kumulować. Niemniej jednak oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, całkowicie odwracalny i ustąpią po zakończeniu prac budowlanych, z tego też względu należy uznać je za nieznaczące.

Jak wynika z powyższych analiz, w trakcie budowy przedmiotowego gazociągu może nastąpić czasowy wzrost negatywnych oddziaływań na środowisko głównie w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz zwiększenia poziomu hałasu. Z uwagi na położenie inwestycji w mieście Bielsko-Biała i w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej może to powodować uciążliwości dla terenów sąsiednich. Dotyczy to jednak krótkiego etapu budowy – oddziaływania te nie wystąpią na etapie eksploatacji i likwidacji gazociągu. Oddziaływania te zostaną zminimalizowane w związku z obowiązkami nałożonymi przez RDOŚ w Katowicach oraz GDOŚ. Z tego też względu należy je uznać za nieznaczące.

Z przedstawionych przez inwestora informacji na str. 174-182 karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że na etapie realizacji przedsięwzięcia wytwarzane będą głównie odpady spawalnicze, budowlane, komunalne i opakowaniowe (grupy: 08, 12, 15, 16, 17, 20). Wytwarzanie odpadów będzie miało charakter krótkoterminowy – do momentu zakończenia prac budowlanych.

Powstające odpady będą magazynowane w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu się w środowisku, tj. w szczelnych, odpowiednio oznakowanych pojemnikach lub kontenerach zlokalizowanych w wyznaczonych miejscach na terenie zaplecza budowy i następnie przekazywane podmiotowi uprawnionemu do odbioru, w celu odzysku, wywozu na składowisko odpadów lub unieszkodliwienia. W przypadku odpadów niebezpiecznych, płynnych lub półpłynnych, pojemniki te dodatkowo będą odseparowane od podłoża (np. poprzez utwardzenie powierzchni) w celu zapobiegania ewentualnemu

zanieczyszczeniu środowiska gruntowo-wodnego. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego RDOŚ w Katowicach w pkt II.21 decyzji określił warunki magazynowania odpadów. GDOŚ jednak uznał ten warunek za niewystarczający, w związku z czym uchylił pkt II.21 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Katowicach i orzekł warunki dotyczące sposobu postępowania z m.in. odpadami (pkt 1 niniejszej decyzji).

Jak wcześniej wskazano, planowane prace prowadzone będą w części metodą bezwykopową, a częściowo metodą wykopu otwartego, podczas której konieczne będzie zdjęcie i odłożenie wierzchniej warstwy gleby, a następnie wykonanie wykopów. Zdjęta warstwa gleby zostanie zebrana i zabezpieczona, a następnie składowana w przyzmacz o lekko wklęsłej powierzchni, co pozwoli na lepsze przyjmowanie wód opadowych. Zgodnie z zapisami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia wykopy zostaną zasypane wydobytymi i odłożonymi warstwami ziemi, zaś wierzchnią warstwę będzie stanowiła odłożona i zabezpieczona wcześniej warstwa humusu. Po zakończeniu prac teren zostanie przywrócony do stanu pierwotnego. Powyższe zostało określone w pkt II.10-11 zaskarżonej decyzji. W związku z tym, że cały materiał ziemny powstały podczas prac przy wykopie zostanie rozplantowany w pasie montażowym, masy ziemne nie są traktowane jako odpady. Częstki stałe osadzone w osadnikach pochodzące z podczyszczania wód z odwodnienia zostaną po zakończeniu prac także rozplantowane po powierzchni terenu. Natomiast na etapie eksploatacji i likwidacji nie przewiduje się powstawania odpadów, ze względu na instalację podziemną rurociągu, a w przypadku likwidacji – jego unieczynnienie. Zgodnie z powyższymi informacjami, powstające na etapie realizacji odpady nie będą zagrażać środowisku.

Przedsięwzięcie zostanie zlokalizowane poza obszarowymi formami ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478), dalej u.o.p. Zgodnie z informacjami na str. 157-158 karty informacyjnej przedsięwzięcia, najbliższe takie obszary usytuowane są w odległości: ok. 1,3 km – Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Sarni Stok, ok. 2,2 km – Obszar Chronionego Krajobrazu Podkłępie, ok. 3,7 km – użytki ekologiczne Czechowicka Dolina Jaskrów, ok. 4,6 km – obszar Natura 2000 Dolina Górnej Wisły PLB240001 oraz ok. 5 km – otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Małego. Ze względu na charakter przedsięwzięcia, jego usytuowanie, oddziaływania o lokalnym charakterze i powyższe odległości, nie będzie ono stanowiło zagrożenia dla ww. form ochrony przyrody. Planowane przedsięwzięcie nie jest położone w obszarze korytarzy ekologicznych.

Na analizowanym terenie wśród gatunków roślin chronionych stwierdzono: śnieżyczkę przebiśnieg, czosnek niedźwiedzi, pierwiosnek wyniosły oraz wawrzynek wilczełyko. Wśród siedlisk przyrodniczych o znaczeniu wspólnotowym stwierdzono: 91F0 Łęg jesionowo-olszowy śledziennicowy (*Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum*), 9170/9110 - 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio- Carpinetum*, *Tilio- Carpinetum*) oraz 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagion*) – kwaśna buczyna niżowa (*Luzulo pilosae-Fagetum*), 9170

Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio- Carpinetum*), 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*. *Galio odorati-Fagenion*).

Na analizowanym terenie, zgodnie z informacjami przedstawionymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia na str. 159, wśród bezkręgowców objętych ochroną stwierdzono występowanie ślimaka winniczka oraz trzmieli. Wśród płazów i gadów stwierdzono występowanie żaby z grupy zielonych, żaby trawnej i ropuchy szarej oraz jaszczurki zwinki. Stwierdzano również obecność traszki zwyczajnej i zaskrońca zwyczajnego w typowych dla nich siedliskach. Wśród paktów z grupy gatunków objętych ścisłą ochroną wymienionych w załączniku I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa stwierdzono bociana białego oraz dzięcioła czarnego. Natomiast wśród ssaków objętych ochroną częściową na obszarze planowanego przedsięwzięcia wykazano obecność kreta europejskiego, wiewiórki oraz jeża zachodniego. W celu ograniczenia oddziaływania przedsięwzięcia na powyższe gatunki i siedliska, w pkt II.3-II.5 decyzji RDOŚ w Katowicach określono szereg działań zabezpieczających, takich jak konieczność odpowiedniego oznakowania siedlisk, bezwykopowe przekroczenie rzeki Białej i siedliska 9170/9110, zawężenie pasam montażowego na obszarach cennych przyrodniczo przeprowadzenie oraz prowadzenie prac pod nadzorem przyrodniczym.

Organ pierwszej instancji w punkcie II.10 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazał, że przed rozpoczęciem prac ziemnych należy ściągnąć warstwę urodzajną gleby w celu wtórnego jej wykorzystania. Zostało wskazane, że humus należy składować w pryzmach z lekko wklęsłą powierzchnią. Organ drugiej instancji uszczegółowił omawiany punkt, przez wskazanie, że pryzmy humusu należy składować poza obszarem wyznaczonym przez rzuty koron drzew nieprzeznaczonych do wycinki. Obręb ten powinien być powiększony o bufor szerokości 2 m. Taki warunek podyktowany jest wyznaczeniem strefy ochronnej korzeni drzew nieprzeznaczonych do wycinki, ponieważ nasypywanie warstwy gleby doprowadza do zamierania drzew. Jak wskazuje się w literaturze, *przykrycie szyjki korzeniowej i systemu korzeniowego warstwą gleby (podniesienie poziomu gleby) wokół istniejących drzew może poważnie uszkodzić system korzeniowy przez ograniczenie przenikania tlenu powodujące zamieranie drzew* (M. Suchocka, *Projekt ochrony drzew w procesie inwestycyjnym*, Warszawa 2016). W związku z powyższym wykluczenie możliwości składowania pryzm humusu w strefie korzeniowej drzew ograniczy oddziaływanie na drzewa nieprzeznaczone do wycinki.

Analizując wpływ planowanego przedsięwzięcia na przyrodnicze elementy środowiska, GDOŚ nie podzieliła zarzutów, że:

- organ pierwszej instancji naruszył art. 7 oraz art. 77 § 1 k.p.a., m.in. poprzez pominięcie konieczności ustalenia wpływu przedsięwzięcia na faunę i florę oraz nie nałożył w związku z tym na inwestora żadnych obowiązków zmierzających do zachowania dotychczasowej fauny i flory;

- w uzasadnieniu skarżonej decyzji niezgodnie z prawdą zostało wskazane, że w okresie luty-sierpień 2024 r. na terenie Komorowic Krakowskich były założone stanowiska obserwacyjne w zakresie flory i fauny;
- wyniki inwentaryzacji przyrodniczej zawierają błędy, ponieważ skarżący nie udostępniali swoich nieruchomości do przeprowadzenia badań, w związku z wątpliwość budzi jakość przeprowadzonych badań, w szczególności tych dotyczących drzew i krzewów.

W art. 62a u.o.o.ś. wskazano, że karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, które umożliwią analizę kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 tej ustawy. W art. 62a ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. zostało uszczegółowione, że w karcie informacyjnej przedsięwzięcia powinny znaleźć się dane o „pokryciu nieruchomości szatą roślinną oraz dziko występujących zwierzętach na nieruchomości”. Ustawodawca nie określił w przepisie sposobu pozyskania danych o środowisku przyrodniczym na nieruchomości ani stopnia szczegółowości tych danych. Jedyna wytyczna dla wykonawcy dokumentacji jest taka, że przedstawione dane muszą pozwolić organowi na analizę kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., które stanowią podstawę stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wynika z akt sprawy, wykonawca dokumentacji dla przedsięwzięcia przeprowadził inwentaryzację przyrodniczą między wrześniem 2022 r. a sierpniem 2023 r. Zespół specjalistów prowadzących badania terenowe był taki sam, jak przy badaniach dla gazociągu na odcinku Skoczów-Komorowice-Oświęcim w 2019 r. Jak wskazano w dokumentacji, ówczesnie badany teren w pewnym stopniu pokrywa się z przebiegiem aktualnie analizowanego odcinka, dzięki czemu można było potwierdzić wyniki uzyskane podczas badań w 2019 r. dla części wspólnych.

Przedmiotem inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej w 2023 r. na potrzeby analizowanego przedsięwzięcia były m.in. siedliska przyrodnicze oraz siedliska i stanowiska gatunków roślin i zwierząt wymienionych w dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i dyrektywie Parlamentu Europejskiego Rady 2009/147/WE oraz inne gatunki objęte ochroną na podstawie przepisów prawa krajowego w szczególności u.o.p. i przepisów wykonawczych do tej ustawy.

Inwentaryzacja przyrodnicza została wykonana w pasie 250 m po każdej stronie licząc od osi gazociągu dla każdego z wariantów przebiegu inwestycji. Podczas analizy wyników inwentaryzacji rozróżniono dwie strefy oddziaływania: oddziaływanie bezpośrednie znajdujące się w granicach pasa montażowego (strefa I) oraz oddziaływanie pośrednie znajdujące się od granicy pasa montażowego do 250 m od osi gazociągu. Opis wyników inwentaryzacji przedstawiono na stronach 44-74 ujednoliconej wersji karty informacyjnej przedsięwzięcia z maja 2024 r. Ponadto załączono 3 mapy przedstawiające wyniki obserwacji terenowych wraz z zaznaczonymi wariantami przebiegu analizowanego odcinka gazociągu: załącznik nr 2_Wyniki inwent.przyrodniczej_Map01_SKO IVa 01-03, załącznik nr 2_Wyniki

inwent.przyrodniczej_Map02_SKO IVa 01-03 oraz załącznik nr 2_Wyniki inwent.przyrodniczej_Map03_SKO IVa 01-03.

Po dokładnym przeanalizowaniu opisu środowiska przyrodniczego w obszarze planowanych prac przy budowie gazociągu, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę przedsięwzięcia, RDOŚ w Katowicach stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił warunki realizacji przedsięwzięcia. Większość warunków ma na celu zminimalizowanie możliwego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze, co organ pierwszej instancji dokładnie opisał w uzasadnieniu decyzji z 8 sierpnia 2024 r. – str. 33-41 oraz 44-45. GDOŚ po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego, w oparciu o wiedzę ekspercką postanowił uszczegółowić dwa punkty decyzji RDOŚ w Katowicach.

Reformując pkt II.8 decyzji RDOŚ w Katowicach, GDOŚ uznał za zasadne podkreślić, że stosowane nasiona traw muszą należeć od rodzimych gatunków, które występują lokalnym siedlisku. Takie działanie pozwoli na właściwe odtworzenie obszaru po zakończeniu robót. Stosowanie gatunków rodzimych, występujących w analizowanym obszarze, pozwala znacznie zminimalizować problem z adaptacją posianych roślin. Należy unikać wprowadzania do środowiska naturalnego gatunków obcych, ponieważ wraz ze zmieniającymi się warunkami klimatycznymi mogą zacząć rozprzestrzeniać się w sposób niekontrolowany, wypierając rodzime gatunki.

W analizowanym obszarze zostały stwierdzone inwazyjne gatunki obce roślin (IGO). W związku z tym, że IGO stanowią duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej, RDOŚ w Katowicach w punkcie II.13 decyzji z 8 sierpnia 2024 r. wskazał, w jaki sposób należy postępować ze stwierdzonymi stanowiskami IGO. GDOŚ zreformował powyższy warunek, ograniczając wskazane w nim obowiązki wyłącznie do IGO innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 7 i 8 oraz art. 29 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589, ze zm.), bowiem postępowanie z nimi jest regulowane przez przepisy tej ustawy i w postępowaniach odrębnych od postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nad pracami związanymi z usuwaniem IGO będzie czuwał nadzór botaniczny, aby przypadkowo nie rozprzestrzeniać IGO w analizowanym obszarze.

W odpowiedzi na zarzut, że organ pierwszej instancji nie przeanalizował wpływu realizacji omawianego przedsięwzięcia na florę oraz faunę, organ drugiej instancji nie może zgodzić się z tym twierdzeniem. RDOŚ w Katowicach uważnie przeanalizował warunki przyrodnicze analizowanego obszaru i oszacował możliwy wpływ bezpośredni i pośredni realizacji planowanego przedsięwzięcia. Przeprowadzone przez organ pierwszej instancji czynności w tym zakresie znajdują odzwierciedlenie w sentencji decyzji z 8 sierpnia 2024 r. Ponadto trzeba podkreślić, że w uzasadnieniu ww. decyzji nie znajduje się informacja, że w

okresie luty- sierpień 2024 r. na terenie Komorowic były założone stanowiska obserwacyjne w zakresie flory i fauny. Zgodnie z przytoczonymi powyżej informacjami inwentaryzacja przyrodnicza została przeprowadzona między wrześniem 2022 r. a sierpniem 2023 r.

RDOŚ w Katowicach nałożył liczne działania minimalizujące wpływ realizacji przedsięwzięcia na lokalne środowisko, m.in. w pkt II.3, II. II.4, II.9, II.12, II.14, II.15, II.18 zaskarżonej decyzji, jak również nałożył obowiązek prowadzenia prac pod nadzorem przyrodniczym, składającym się ze specjalistów z doświadczeniem: botanicznym, herpetologicznym, ornitologicznym, entomologicznym, teriologicznym (w tym chiropterologicznym) – pkt II.19 zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym GDOŚ nie może przyznać racji, że organ pierwszej instancji naruszył art. 7 i art. 77 k.p.a., przez pominięcie wpływu przedsięwzięcia na faunę i florę oraz nienałożenie na inwestora żadnych obowiązków minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w tym zakresie.

Odnosnie do uwagi, że właściciele nieruchomości nie udostępnili nikomu swojego prywatnego terenu do przeprowadzenia badań terenowych, należy wskazać, że inwentaryzacja przyrodnicza nie musi wiązać się z koniecznością wkraczania na każdą posesję. Jak już zostało wskazane, na potrzeby przygotowania karty informacyjnej przedsięwzięcia należy zgromadzić dane o pokryciu analizowanego obszaru szatą roślinną oraz dane o dziko występujących zwierzętach. Do przygotowania takiego opisu należy oprzeć się o aktualne dane, które mogą pochodzić z dostępnej literatury naukowej lub innych opracowań, gdzie oprócz wyników została opisana metodyka badań.

W omawianym przedsięwzięciu, na potrzeby opisu środowiska przyrodniczego, zespół specjalistów przeprowadził inwentaryzację przyrodniczą. Badania dotyczące pokrycia szatą roślinną były prowadzone 25 września 2022 r. oraz 20 kwietnia, 14 maja i 10 czerwca 2023 r. metodą klasycznych spisów florystyczno-ekologicznych. Wybrane terminy, obejmujące sezon wegetacyjny, pozwoliły na ustalenie składu gatunkowego roślin naczyniowych analizowanego obszaru oraz zidentyfikowanie cennych siedlisk przyrodniczych. Zinwentaryzowane gatunki roślin oraz zwierząt, siedliska przyrodnicze oraz szlaki migracji zostały przedstawione na mapach w załączniku nr 2 do karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Mając powyższe na uwadze, GDOŚ nie podziela również stanowiska autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji” o braku analizy terenu planowanej inwestycji.

Zgodnie z § 10 ust. 4 r.w.t.s.g. w strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 3,0 m od gazociągu o średnicy większej niż DN 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew. W związku z powyższym, niezależnie od wieku i składu gatunkowego, drzewa w strefie kontrolowanej muszą zostać wycięte. Kwestia wycinki drzew została przedstawiona na mapach w załącznikach nr 1 i 2 do karty informacyjnej przedsięwzięcia. W celu ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt, zgodnie z pkt II.15 decyzji z 8 sierpnia 2024 r., drzewa stare, dziuplaste oraz o pierśnicy powyżej 50 cm zostaną skontrolowane przez specjalistów: chiropterologa oraz entomologa pod kątem wykorzystania ich przez nietoperze oraz bezkręgowce. Ponadto w pkt II.9 RDOŚ w Katowicach nałożył obowiązek sprawdzenia

przez nadzór przyrodniczy, przed rozpoczęciem prac, czy w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia znajdują się m.in. stanowiska zwierząt objętych ochroną. Tym samym GDOŚ nie zgadza się ze stanowiskiem autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji” o nieuwzględnieniu drzew, na których znajdują się budki dla nietoperzy, zlokalizowanych na działce ewid. nr 1563/1.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie:

- trzech zlewni jednolitych części wód powierzchniowych, dalej JCWP, „Młynówka Komorowicka” o kodzie RW200000211329, „Biała” o kodzie RW20000421149 i „Łękawka” o kodzie RW200006211549;
- jednolitej części wód podziemnych, dalej JCWPd, o kodzie GW2000157 w regionie wodnym Małej Wisły;
- Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 448 Dolina rzeki Biała.

Funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia oraz jego realizacja zgodnie z przyjętymi założeniami projektowymi nie wpłynie na pogorszenie ogólnego stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, a także nie będzie pozostawać w sprzeczności z ustaleniami planów i warunków korzystania z wód regionu wodnego, uwzględniając w szczególności cele środowiskowe, priorytety w zaspokajaniu potrzeb gospodarczych, ograniczenia oraz kierunki osiągnięcia dobrego stanu wód.

JCWP „Młynówka Komorowicka”, zgodnie z informacjami zawartymi w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300), dalej PGW, posiada status sztucznej części wód, której stan ogólny oceniono jako zły. Stan ekologiczny tej JCWP oceniono jako słaby, natomiast stan chemiczny – brak danych. Ze względu na zidentyfikowane w zlewni presje związane z hydromorfologicznymi czynnikami (prostowanie koryta, obiekty mostowe, górnictwo), JCWP została uznana za zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych. Z uwagi na fakt, że ww. presje trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze, JCWP „Młynówka Komorowicka” została objęta odstępstwem polegającym na złagodzeniu celów środowiskowych.

JCWP „Biała”, zgodnie z informacjami zawartymi w PGW, posiada status silnie zmienionej części wód, której stan ogólny oceniono jako zły. Stan ekologiczny tej JCWP oceniono jako słaby, natomiast stan chemiczny – poniżej dobrego. Ze względu na zidentyfikowane w zlewni presje związane z gospodarką komunalną i działalnością przemysłową, JCWP „Biała” została uznana za zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych. Z uwagi na czas niezbędny do wdrożenia działań zaplanowanych dla poprawy stanu tej części wód, do osiągnięcia stanu dobrego (tj. dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego), omawiana JCWP została objęta derogacją czasową z przesunięciem terminu osiągnięcia ww. celu do roku 2027. Dodatkowo JCWP została objęta odstępstwem polegającym na złagodzeniu celów środowiskowych.

JCWP „Łękawka”, zgodnie z informacjami zawartymi w PGW, posiada status naturalnej części wód, której stan ogólny oceniono jako zły. Stan ekologiczny tej JCWP oceniono jako słaby, natomiast stan chemiczny – brak danych. Ze względu na zidentyfikowane w zlewni presje związane z gospodarką komunalną i działalnością przemysłową, JCWP została uznana za zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych. Z uwagi na czas niezbędny do wdrożenia działań zaplanowanych dla poprawy stanu tej części wód, do osiągnięcia stanu dobrego (tj. umiarkowanego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego), co jest spowodowane warunkami naturalnymi, JCWP „Łękawka” została objęta derogacją czasową z przesunięciem terminu osiągnięcia ww. celu do roku 2027. Dodatkowo JCWP została objęta odstępstwem polegającym na złagodzeniu celów środowiskowych, gdyż presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb.

Teren zamierzonego przedsięwzięcia w miejscu przekroczenia rzeki Białej znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodziowego o średnim prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi $p=1\%$ i o wysokim prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi $p=10\%$. Prace budowlane będą wykonywane poza terminem występowania stanów powodzi, a zaplecza budowy nie będą realizowane na terenach podmokłych oraz o wysokim stanie wód.

JCWPd GW2000157 zaliczona jest do regionu wodnego Małej Wisły. Stan ilościowy oceniono jako słaby, a chemiczny tej JCWPd oceniono jako dobry. Omawiana JCWPd jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. utrzymania co najmniej dobrego stanu chemicznego oraz brak pogorszenia aktualnego stanu ilościowego wód podziemnych.

Pismem z 20 czerwca 2024 r., znak: CK.ZZŚ.4901.118.2024.KR, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach wyraził opinię o braku negatywnego wpływu planowanego gazociągu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP, JCWPd oraz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednocześnie organ ten określił warunki jego realizacji.

Planowana inwestycja znajduje się częściowo (na długości ok. 1,04 km) na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 448 Dolina rzeki Biała, dalej: GZWP nr 448, jednak zbiornik ten nie stanowi podstawowego źródła zaopatrzenia w wodę gospodarstw indywidualnych oraz zakładów przemysłowych, zaś woda na cele pitne, bytowe i technologiczne dla aglomeracji miasta Bielsko-Biała oraz sąsiednich miejscowości pochodzi z ujęć wód powierzchniowych zlokalizowanych poza granicami GZWP nr 448.

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 poz.1087, ze zm.) nie zawiera przepisu zakazującego lokalizacji inwestycji na terenie GZWP, również podczas realizacji przedsięwzięcia nie jest planowane wprowadzanie ścieków, wód opadowych i roztopowych bezpośrednio do wód podziemnych, w związku z czym położenie przedmiotowego gazociągu w obszarze szczególnego zagrożenia powodziowego oraz GZWP nr 448 nie stanowi podstawy do stwierdzenia braku możliwości jej realizacji.

Z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, że podczas realizacji inwestycji oraz jej eksploatacji nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe oraz podziemne, a przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na osiągnięcie założonych celów środowiskowych. Oddziaływania inwestycji w powyższym zakresie będą miały zasięg lokalny, ograniczony do miejsca, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, a także będą krótkotrwałe i odwracalne.

Teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie, nie przylega bezpośrednio do jezior, w zasięgu oddziaływania inwestycji nie znajdują się także uzdrowiska ani obszary ochrony uzdrowiskowej. Analizowane przedsięwzięcie będzie przebiegać poza obszarem ujęć wód podziemnych i ich stref ochronnych. W odległości ok. 128 m na północ od planowanej inwestycji położone jest ujęcie wód powierzchniowych z rzeki Białej, jednak z uwagi na przekraczanie rzeki Białej metodą bezwykopową planowane przedsięwzięcie nie będzie zagrażać temu ujęciu wody, co omówiono na str. 21 karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie, leży poza obszarami góorskimi, obszarami o charakterze podmokłym, a także poza obszarami wybrzeży. Najbliższe mokradła znajdują się w znacznej odległości – ok. 4,8 km na zachód od inwestycji (str. 158 karty informacyjnej przedsięwzięcia), w związku z czym nie wystąpi negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na ten obszar. Planowane przedsięwzięcie będzie przebiegać przez tereny leśne, stanowiące własność prywatną, na odcinkach: od ok 2,96 km do 3,23 km oraz od 3,38 km do 3,49 km.

Na terenie realizacji przedsięwzięcia brak jest krajobrazu mającego znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne. Na trasie planowanej inwestycji nie znajdują się zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków, pomniki historii, parki kulturowe, zabytki wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO ani stanowiska archeologiczne.

Odnosząc się do stanowiska skarżących, że teren Komorowic Krakowskich stanowił miejsce prowadzonych walk w okresie II Wojny Światowej i znajdują się na nim fortyfikacje linii 2b, nie zmienia charakteru obszaru realizacji przedsięwzięcia ani nie uniemożliwia lokalizacji gazociągu. Obszar ten stanowią tereny rolne, użytki łąkowo-pastwiskowe oraz tereny miejskie (w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej) i tereny przemysłowe, z występującymi elementami infrastruktury technicznej, m.in. drogi, linie elektroenergetyczne i telekomunikacyjne, przewody). Zwrócić tutaj należy uwagę, że obowiązki ciążące na osobach, które w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych odkryły przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem, reguluje ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292). Zgodnie z art. 32 ust. 1 tej ustawy, kto, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany: wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot; zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia oraz niezwłocznie zawiadomić o

tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Na etapie realizacji sieć gazowa będzie poddana próbie ciśnieniowej wytrzymałości dla uzyskania pewności długoletniej, bezawaryjnej pracy systemu. Przeprowadzone wodne próby ciśnieniowe poprzedzone zostaną płukaniem sieci gazowej. Woda na potrzeby płukania i prób hydraulicznych dostarczana będzie rzeki Biała na podstawie uzyskanego pozwolenia wodnoprawnego, a w przypadku braku takiej możliwości, z sieci wodociągowej.

W związku z powyższym będą powstawać ścieki socjalno-bytowe oraz ścieki technologiczne pochodzące z wyżej wymienionych prób ciśnieniowych. W celu odprowadzenia ścieków bytowych, zaplecze budowy zostanie wyposażone w przenośny sanitariat, a zgromadzone ścieki będą wywożone przez uprawnione podmioty poza teren przedsięwzięcia. Natomiast woda wykorzystana do przeprowadzeniu prób zostanie oczyszczona w osadniku, a następnie zrzucana do cieku grawitacyjnie lub przy pomocy tłoków rozdzielających (str. 97 karty informacyjnej przedsięwzięcia). Skład wody zrzucanej do cieków będzie zbliżony do wody pobranej i będzie odpowiadał tej samej klasie czystości. W celu minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne na etapie jego realizacji, w pkt II.7 i 21 decyzji RDOŚ określił warunki odprowadzania wód do cieków oraz urządzenia zapleczy budowy pod kątem magazynowania materiałów, które mogą stanowić zagrożenie dla wód i dla gleby.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją gazociąg zostanie położony na głębokości min. 1,2 m p.p.t. oraz 1,6 m p.p.t. na terenach zmeliorowanych. W przypadku wystąpienia poziomu zwierciadła wody powyżej dna wykopu, konieczne będzie odwodnienie wykopów. Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na str. 83-84 karty informacyjnej przedsięwzięcia, odwadnianie wykopów będzie odbywało się: 1) metodą igłofiltrową, przez wytworzenie depresji poniżej spodu dna wykopu, przez pompowanie wody z igłofiltrów usytuowanych poza obrębem wykopu, 2) przez odwodnienie powierzchniowe przy użyciu pomp spalinowych oraz 3) drenaż próżniowy, przez obniżenie poziomu wody za pomocą maszynowo układanych drenów poziomych. Wody pochodzące z odwodnienia wykopów odprowadzane będą do cieków oraz rowów melioracyjnych przebiegających w pobliżu projektowanej trasy gazociągu – igłofiltry będą usytuowane poza obrębem wykopów, w związku z czym woda z odwodnienia nie będzie zanieczyszczona i będzie miała skład odpowiadający składowi wody gruntowej. Prace związane z obniżeniem położenia zwierciadła wód podziemnych na poszczególnych fragmentach będą trwały około 1 miesiąca. Poziom wód gruntowych po zakończeniu prac powróci do stanu sprzed rozpoczęcia robót.

Przebieg trasy projektowanego gazociągu koliduje z rzeką Biała oraz kilkoma mniejszymi ciekami i rowami (str. 94 karty informacyjnej przedsięwzięcia, tabela 20). Przekroczenia rzeki Biała (ok. 1,60 km) oraz rowów w ok. 1,58 km, 2,08 km, 3,05 km, 3,31 km, 3,36 km gazociągu zostaną wykonane metodą bezwykopową, bez naruszenia ich dna i skarp. Rowy w kilometrażu ok. 1,28 km, 2,76 km oraz dla DN100 przyłączenie do Komorowice

10 przekroczone będą metodą wykopu otwartego. Zgodnie z informacjami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia przy przekroczeniach cieków metodą bezwykopową inwestor planuje budowę komór nadawczych i odbiorczych, które muszą być szczelne i odwadniane.

W celu ochrony przekraczanych cieków przed zasypywaniem oraz niszczeniem ich brzegów, RDOŚ w Katowicach w pkt II.6 decyzji wprowadził zakaz ruchu sprzętu ciężkiego w odległości mniejszej niż 3 m od górnej krawędzi skarpy koryta cieku i rowów, wjeżdżania sprzętu do koryt oraz składowania ziemi z wykopów w odległości mniejszej niż 50 m od brzegów cieków i rowów. Natomiast w pkt II.8 decyzji RDOŚ określił warunki przekraczania rowów metodą wykopu otwartego.

Przekraczanie metodą bezwykopową będzie zastosowane także w przypadku innych przeszkód terenowych: dróg o nawierzchni utwardzonej, infrastruktury kolejowej i elektroenergetycznej oraz terenów z zabudową jednorodzinną (str. 95-96 karty informacyjnej przedsięwzięcia, tabela 21).

W ramach realizacji przedsięwzięcia inwestor nie planuje przekształcania ani likwidacji obiektów wodnych znajdujących się w obszarze inwestycji. W przypadku terenów zmeliorowanych urządzenia kolidujące z przebiegiem gazociągu zostaną odbudowane i doprowadzone do stanu użyteczności, co zostało także określone w pkt II.20 decyzji RDOŚ w Katowicach. Tym samym chybiony jest zarzut braku ustalenia obowiązków inwestora w zakresie odtworzenia urządzeń melioracyjnych.

Podsumowując, realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje pogorszenia stanu środowiska gruntowo-wodnego. Projektowany gazociąg będzie stanowić obiekt szczelny (hermetyczny), co nie będzie powodować zanieczyszczeń mogących wpływać na stan wód powierzchniowych i podziemnych, również na etapie eksploatacji i likwidacji. Wskazane działania i określone przez RDOŚ w Katowicach warunki ograniczą oddziaływanie na ww. komponent. Wymogi te zostały dodatkowo zreformowane przez GDOŚ w pkt 4 niniejszej decyzji.

Zaplecza budowy będą lokalizowane w odległości min. 50 m od cieków wodnych oraz poza miejscami okresowych zastoisk wodnych i obszarami cennymi przyrodniczo (pkt II.1 zaskarżonej decyzji). Oprócz powyższego uwarunkowania terenowe, tj. występowanie koryta cieku, rowów i zadrzewień, sprzyjają pojawieniu się płazów i innych małych zwierząt na terenie budowy. Z uwagi na powyższe RDOŚ w Katowicach w pkt II.18 zaskarżonej decyzji nałożył na inwestora szczegółowe warunki mające na celu ograniczenie możliwości nieumyślnego zabijania zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia. Ponadto, ze względu na rodzaj prowadzonych prac, konieczne będzie zapewnienie przez inwestora nadzoru przyrodniczego w trakcie realizacji inwestycji, co zostało zawarte w punkcie II.19 zaskarżonej decyzji. Nadzór ten powinien być zapewniony przez specjalistów: botanika, teriologa (w tym chiropterologa), ornitologa, herpetologa oraz entomologa. Powyższe pozwoli na prowadzenie prac budowlanych w sposób minimalizujący oddziaływanie na florę i faunę na obszarze realizacji przedsięwzięcia – specjaliści będą identyfikować obecność gatunków, przeprowadzać kontrole

terminów oraz sposobów prowadzonych prac. Z uwagi na powyższe, bezzasadny jest zarzut braku nałożenia obowiązków w celu ochrony flory i fauny.

Z informacji zawartych na str. 97-99 karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że na etapie realizacji przedsięwzięcia konieczna będzie wycinka około 505 szt. drzew (położonych na terenach poza oznaczonymi w ewidencji jako Ls) i około 2558 m² krzewów oraz usunięcie karp, w celu umożliwienia budowy gazociągu. Na terenach leśnych wycinka zostanie ograniczona do minimum. Największy obszar zadrzewiony (w km. od ok. 2,97 do 3,50 gazociągu), obejmujący również lasy prywatne, zostanie przekroczony metodą bezwykopową. W przypadku budowy gazociągu na terenach leśnych za pomocą przewiertu sterowanego, zgodnie z § 20 ust. 2 r.w.t.s.g., nie ma konieczności wycinania drzew (również w strefie kontrolowanej). Dzięki temu wycinka drzew na tym obszarze będzie przeprowadzona jedynie na potrzeby placu maszynowego – przewiduje się wycięcie ok. 0,19 ha lasów prywatnych.

W celu zminimalizowania oddziaływania wycinki na środowisko zostanie przeprowadzona inwentaryzacja drzew z uwzględnieniem występowania gniazd ptaków, a prace budowlane prowadzone będą pod nadzorem przyrodniczym. Ponadto inwestor został zobowiązany do prowadzenia wycinki poza okresem lęgowym ptaków lub po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Drzewa i krzewy rosnące w obrębie terenu przedsięwzięcia, które nie są przeznaczone do wycinki, zostaną odpowiednio zabezpieczone przed ewentualnymi uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w trakcie prac budowlanych (str. 105 karty informacyjnej przedsięwzięcia). Powyższe wytyczne zostały zawarte w pkt II.12, II.14 i II.15 decyzji RDOŚ w Katowicach. Przed przystąpieniem do wycinki drzew zostanie sprawdzona zgodność drzew przeznaczonych do wycinki z wydanymi decyzjami (pozwolenie na budowę). Wykonawca robót budowlanych sprawdzi również wcześniejsze uzgodnienia poczynione z właścicielami. Sposób segregacji drewna zostanie uzgodniony z właścicielami. Wycinka drzew i krzewów zostanie udokumentowana w formie protokołów w odniesieniu do każdej działki ewidencyjnej (str. 182 karty informacyjnej przedsięwzięcia).

Z uwagi na powyższe, zdaniem organu odwoławczego, planowana wycinka drzew nie spowoduje znaczących zmian w uwarunkowaniach przyrodniczych i siedliskowych, ani w skali lokalnej, ani regionalnej. W dużej mierze wycinka zostanie zminimalizowana w dzięki przekroczeniu terenów leśnych metodą bezwykopową, a ubytek nie wpłynie na kondycję i nie zmieni statusu siedliska w regionie.

Realizacja przedsięwzięcia wymagać będzie wykorzystania materiałów budowlanych, w tym ok. 4600 m rur stalowych, wody na zaspokojenie potrzeb pracowników i na potrzeby placu budowy, dostarczenia paliw dla używanego sprzętu oraz energii elektrycznej na potrzeby prac spawalniczych. Z kolei na etapie eksploatacji projektowane odcinki gazociągu nie będą generowały zużycia wody ani innych surowców, materiałów, paliw oraz energii.

Ze względu na rodzaj planowanego przedsięwzięcia oraz jego lokalizację w odległości około 25 km od granicy Polski z Czechami, realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z transgranicznym oddziaływaniem na środowisko.

Jak wskazano na str. 160-163 karty informacyjnej przedsięwzięcia, realizacja planowanego przedsięwzięcia może wiązać się z powstawaniem oddziaływań o charakterze skumulowanym z budową innych obiektów technicznych czy budynków mieszkalnych oraz użyteczności publicznej oraz okolicznymi ciągami komunikacyjnymi. W przypadku powyższych kumulacji istnieje możliwość nakładania się emisji do powietrza i emisji hałasu, a ich poziom zależeć będzie od wielu czynników (np. od czasu pracy poszczególnych urządzeń). Oddziaływania te będą miały charakter małoskalowy, chwilowy i całkowicie odwracalny, gdyż ustaną w momencie przesunięcia się względem siebie frontów robót, z tego też względu należy uznać je za nieznaczące. Tym samym organ nie podziela zarzutu braku uwzględnienia oddziaływań skumulowanych.

Wpływ inwestycji na walory krajobrazowe w fazie realizacji będzie krótkotrwały i odwracalny. Wynikać on będzie z czasowego zajęcia terenu pod pas montażowy, naruszenia okrywy roślinnej terenu, odsłonięcia gruntów, wykopami, a także obecnością sprzętu budowlanego. Po zakończeniu prac teren przedsięwzięcia zostanie uporządkowany, a melioracje odtworzone. Drogi technologiczne utworzone w pasie montażowym na potrzeby realizacji niniejszego przedsięwzięcia (utwardzane płytami żelbetowymi lub w formie materacy faszynowych) zostaną rozebrane, a teren przywrócony do stanu sprzed rozpoczęcia prac budowlanych. Z uwagi na okoliczność, że gazociągi położone będą pod powierzchnią terenu, przedsięwzięcie na etapie eksploatacji nie będzie wywierać negatywnego wpływu na walory krajobrazowe.

Podsumowując, dokonane wyżej analizy wskazują, że przedmiotowe przedsięwzięcie, ze względu na swój rodzaj, charakterystykę, lokalizację oraz stan środowiska przyrodniczego, przy zastosowaniu działań ograniczających oddziaływanie przedsięwzięcia oraz nałożonych w niniejszej decyzji warunków, wymagań i obowiązków nie będzie generować znaczących oddziaływań na środowisko, w związku z czym nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Realizacja niniejszej inwestycji wymagała zasięgnięcia opinii organów współdziałających. Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z 14 czerwca 2024 r., znak: NS-NZ.9022.26.9.2024, oraz Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach w opinii z 20 czerwca 2024 r., znak: CK.ZZŚ.4901.118.2024.KR, stwierdzili, że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie ww. pismach określono warunki realizacji przedsięwzięcia mające na celu ochronę zasobów przyrodniczych.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 u.o.o.ś., w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji tej, co wynika z art. 84 ust. 1a powyższej ustawy, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. Decyzję stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko organ wydaje wówczas, gdy – po przeanalizowaniu kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. – ustali, że realizacja i eksploatacja lub użytkowanie przedsięwzięcia nie będą powodowały znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. Z sytuacją taką mamy do czynienia w analizowanej sprawie, co GDOŚ uzasadnił w treści niniejszej decyzji. Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe, GDOŚ nie podziela zarzutu skarżących, że RDOŚ w Katowicach naruszył kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., przez przyjęcie, że przedmiotowe przedsięwzięcie, będące przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. GDOŚ nie zgadza się również ze stanowiskiem autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji”, że o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia na środowisko świadczy zmiana lokalizacji przedsięwzięcia względem lokalizacji wskazanej w decyzji RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2015 r. W tym miejscu należy ponownie podkreślić, że przedsięwzięcia objęte tą decyzją (charakteryzujące się m.in. długością ok. 53,4 km) oraz zaskarżoną decyzją (charakteryzujące się m.in. długością ok. 4,6 km) to zupełnie inne przedsięwzięcia, o znacząco odmiennej skali przedsięwzięcia i jego przebiegu, a zatem i skali możliwego oddziaływania na środowisko.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniach oraz kwestii podniesionych w „Opinii w sprawie zgodności decyzji”:

- a) nie jest zasadny zarzut, że decyzja RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. została wydana z naruszeniem art. 72 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś., ani stanowisko autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji”, że wydanie tej decyzji *jest całkowicie niezgodne z prawem*. Decyzja Wojewody Śląskiego z 12 kwietnia 2017 r., znak: IFXIII.747.1.2017, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla inwestycji pn.: „Budowa gazociągu DN500 MOP 8,4 MPa Skoczów-Komorowice-Oświęcim” została wydana w oparciu o decyzję RDOŚ w Katowicach z 20 lutego 2015 r., znak: WOOS.4210.16.2013.AM.48, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Gazociąg Skoczów – Komorowice – Oświęcim – wykonanie prac planistycznych”, a więc – co zostało już wykazane w treści niniejszej decyzji – dotyczy innego przedsięwzięcia niż objęte zaskarżoną decyzją. Niezależnie

od powyższego stwierdzić należy, że jeżeli decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś., zostałaby wydana przed wcześniejszym uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli była wymagana, to wadą obarczona byłaby nie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, ale decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu. Wynika to z treści art. 76 ust. 3 u.o.o.ś., zgodnie z którym, w przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka decyzja była wymagana, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji;

- b) przedstawienie w karcie informacyjnej przedsięwzięcia jego wariantów nie jest obowiązkowe, co wprost wynika z art. 62a ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., który mówi wyłącznie o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia. O przedstawieniu w karcie informacyjnej przedsięwzięcia informacji i opisu ewentualnych wariantów przedsięwzięcia decyduje zatem inwestor, a nie organ administracji publicznej czy strony postępowania. Potwierdza to orzecznictwo sądów administracyjnych: [...] *umieszczenie w karcie informacyjnej danych o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia jest prawem, a nie obowiązkiem inwestora. Inwestor planujący przedsięwzięcie, może w karcie informacyjnej przewidzieć tylko jeden wariant jego realizacji. Ustawodawca pozostawił inwestorowi swobodę wyboru realizacji przedsięwzięcia w jednym lub ewentualnie kilku wariantach* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 249/16). Z powyższych względów GDOŚ nie podziela zarzutu nieprzedstawienia w karcie informacyjnej przedsięwzięcia *obowiązkowych trzech wariantów przebiegu gazociągu*;
- c) jak wynika z art. 79 ust. 1 u.o.o.ś., przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W przedmiotowym postępowaniu obowiązek przeprowadzenia takiej oceny nie został stwierdzony, zatem nie jest ono postępowaniem wymagającym zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Z tego też względu zarzut skarżących, że nie zostały przeprowadzone *rzetelne konsultacje społeczne* (w domniemaniu GDOŚ – udział społeczeństwa w postępowaniu), należy uznać za nieuzasadniony;
- d) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie narusza prawa własności do nieruchomości gruntowych, bowiem nie daje inwestorowi żadnych praw do terenu będącego miejscem realizacji inwestycji. Na potrzeby uzyskania tej decyzji inwestor nie musi legitymować się tytułem prawnym do nieruchomości, na których planowana jest realizacja przedsięwzięcia, a zatem roszczenia prawne nie mogą być skutecznie podnoszone w toku postępowania poprzedzającego jej wydanie. Potwierdza to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, który w wyroku z 19 marca 2008 r.,

sygn. akt: II SA/Kr 1208/07, wskazał, że *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich*. Analizowana inwestycja będzie realizowana w oparciu o przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Kwestie dotyczące naruszenia interesów właścicieli nieruchomości, które są przeznaczone pod realizację inwestycji (w tym dotyczące odszkodowań), są regulowane przez przepisy powyższej ustawy, tym samym wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Ponadto zauważyć należy, że ocena wpływu przedsięwzięcia na nieruchomości jest elementem koniecznym w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednakże w tym zakresie nie bada się wpływu inwestycji na wartość tych dóbr materialnych (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 marca 2013 r., C-420/11, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 25 lutego 2015 r., sygn. akt: II SA/Go 4/15). Mając powyższe na uwadze, GDOŚ nie podziela zarzutów naruszenia art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 oraz art. 64 ust. 3 Konstytucji RP;

- e) GDOŚ nie podziela zarzutu naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., przez niewyjaśnienie *niezgodności mapy przedstawionej przez wnioskodawcę z mapą w zasobie geodezyjnym urzędu Miejskiego w Bielsku-Białej*. Do kwestii tej RDOŚ w Katowicach odniósł się na str. 26 zaskarżonej decyzji, wskazując, że została ona pozyskana z Wydziału Geodezyjno-Kartograficznego Starostwa Powiatowego w Bielsku-Białej;
- f) GDOŚ nie podziela zarzutu naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., przez pominięcie okoliczności, że wskutek prac geologicznych prowadzonych w toku postępowania przez inwestora doszło do skażenia terenu i wód podziemnych oraz nienałożenie w związku z tym na inwestora żadnych obowiązków zmierzających do usunięcia tych skażeń. Analizowane przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem planowanym, tj. takim, które będzie realizowane w przyszłości, zatem jego realizacja nie mogła już skutkować powstaniem zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego;
- g) zarówno w zaskarżonej decyzji (str. 19 oraz str. 1 charakterystyki przedsięwzięcia), jak i w karcie informacyjnej przedsięwzięcia (str. 74, 75, 78) znajduje się informacja, że minimalna głębokość przykrycia gazociągu wyniesie 1,2 m, a na odcinkach występowania urządzeń drenarskich głębokość ułożenia gazociągu będzie odpowiednio większa (str. 19-20 decyzji oraz str. 75 karty informacyjnej przedsięwzięcia). W karcie informacyjnej przedsięwzięcia brak jest informacji o posadowieniu gazociągu *na głębokości 4 m pod powierzchnią ziemi*. Tym samym GDOŚ nie podziela zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z kartą informacyjną przedsięwzięcia w zakresie głębokości posadowienia gazociągu w gruncie;
- h) jak wynika z Polskiej Normy PN-B-02-170 „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki”, w obliczeniach projektowych można

pominąć oddziaływanie drgań przekazywanych przez podłoże na budynek, jeżeli budynek znajduje się w odległości większej niż 20 m od źródła drgań wywołanych pracami budowlanymi z wykorzystaniem wibromłotów czy maszyn do wbijania pali i ścianek szczelnych. Realizacja analizowanego przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z wykorzystaniem maszyn takich jak: drogowe walce wibracyjne, wibromłoty czy maszyny do wbijania pali i ścianek szczelnych itp. (str. 124 karty informacyjnej przedsięwzięcia, tabela 34), a więc maszyn stanowiących źródło istotnych drgań, które mogłyby być przekazywane na budynki. Ponadto należy mieć na uwadze, że karta informacyjna powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, co wynika z art. 62a ust. 1 u.o.o.ś. Z powyższych względów – wbrew stanowisku autora „Opinii w sprawie zgodności decyzji” – brak informacji o oddziaływaniach w zakresie emisji drgań nie stanowi o wadliwości karty informacyjnej przedsięwzięcia ani zaskarżonej decyzji.

Pozostałe zarzuty podnoszone przez skarżących wykraczają poza zakres przedmiotowej sprawy i kompetencje GDOŚ. Dotyczy to w szczególności konfliktów skarżących z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w pobliżu ich nieruchomości, postępowań administracyjnych i sądowych prowadzonych względem [REDAKTOWANE], ewentualnych porozumień inwestora z innymi przedsiębiorcami, oskarżeń kierowanych pod adresem inwestora oraz organów administracji publicznej.

Odnosząc się natomiast do wniosku stron o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej, należy wyjaśnić, że rozprawa administracyjna, o której mowa w art. 89 k.p.a., jest szczególną formą postępowania wyjaśniającego. Jest to instrument fakultatywny, a zatem organ prowadzący postępowanie może, ale nie musi z niego skorzystać. Jak wynika wprost z treści art. 89 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Zatem, jeżeli nie ma przepisu prawa, który nakłada obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, to do organu administracji publicznej należy rozważenie takiej możliwości, przy uwzględnieniu stanu faktycznego sprawy. Żaden przepis u.o.o.ś. nie nakłada obowiązku przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien przeprowadzić rozprawę administracyjną tylko w sytuacji, gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 października 2019 r., sygn. akt: II OSK 3045/17). W opinii GDOŚ w niniejszym postępowaniu taka potrzeba nie zachodzi; przeprowadzenie rozprawy administracyjnej nie jest niezbędne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w tym w szczególności do analizy kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., oraz określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Materiał dowodowy składający się na całość akt analizowanej sprawy jest wystarczający do podjęcia niniejszego rozstrzygnięcia, a przeprowadzenie rozprawy nie wpłynie na jej wynik. Ponadto, w ocenie GDOŚ, rozprawa nie

przyczyniłaby się ani do przyspieszenia, ani do uproszczenia postępowania, a także nie skutkowałaby uzgodnieniem interesów stron. Z tego względu GDOŚ nie przychylił się do wniesionego żądania.

GDOŚ nie stwierdził, aby w analizowanej sprawie wystąpiły przesłanki do uchylenia decyzji RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. w całości albo w części i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości albo w części, w tym w szczególności, aby wystąpiły przesłanki bezprzedmiotowości postępowania, o których mowa w art. 105 § 1 k.p.a. Skarżący, wnosząc o umorzenie postępowania, nie wskazali na okoliczności, które uzasadniałyby umorzenie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia. GDOŚ nie znalazł również podstaw, aby uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przepis powyższy nie może być interpretowany rozszerzająco, bowiem zasadą jest merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy. Oznacza to, że żadne inne wady postępowania czy wady decyzji nie mogą stanowić podstawy do wydania tego typu decyzji kasacyjnej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1198/13, oraz B. Adamiak, [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2021, str. 857). W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, nie znajdując przesłanek uzasadniających uchylenie decyzji RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 przepis pierwszy k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia.

GDOŚ dokonał oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz obowiązków mających na celu unikanie, zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. Uwarunkowania określone w pkt: II.8, II.10, II.13,

II.21 i II.22 decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. oraz art. 84 ust. 1a w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2 lit. b u.o.o.ś., z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane przez GDOŚ w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może natomiast utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty.

Biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, oraz po uwzględnieniu kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., GDOŚ nie uznał za zasadne przeprowadzenia oceny oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia na środowisko. Orzeczone w pozostałej części decyzji RDOŚ w Katowicach z 8 sierpnia 2024 r. uwarunkowania są prawidłowe i pozwolą na skuteczne ograniczenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zarówno na etapie jego realizacji, jak i eksploatacji. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

ANNA RONI-KIER-DOLAŃSKA
Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED]
9. [REDACTED] – pełnomocnik spółki Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie
10. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
2. Minister Klimatu i Środowiska
3. Pełnomocnik Rządu do Spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej